

Sygn. akt II K 360/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Marta Czapska

przy udziale Prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15.03.2016 r.

sprawy przeciwko

C. N. (poprzednio R.) urodz. (...) w W.

syna S. i M. z d. O.

oskarżonego o to, że: w nieustalonym miejscu i czasie nie później niż w dniu 28 maja 2013 roku w celu użycia za autentyczny podrobił dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu PIT 36 za rok 2011 oraz pełnomocnictwa z dnia 30.04.2013 roku M. R. upoważniającego E. Ś. do podpisywania i składania deklaracji podatkowych w ten sposób, że podpisał się w w/w dokumentach nazwiskiem swojej matki M. R. i przedłożył wskazane dokumenty w Urzędzie Skarbowym w L.,

tj. o czyn z 270 § 1 k.k.

orzeka

I. Uniewinnia oskarżonego C. N. (poprzednio R.) od popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu.

II. Na mocy art. 45a k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie na k. 95, pod poz. 1 – 9.

III. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty sądowe przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 360/15

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 18 marca 2016 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 maja 2013 r. Urząd Skarbowy w L. złożył do Prokuratury Rejonowej w L. zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa polegającego na podrobieniu podpisu M. R. na zeznaniu PIT-36 za rok 2011, pełnomocnictwu z dnia 30 kwietnia 2013 r. i zgłoszeniu rejestracyjnym z dnia 10.05.2013 r. Urząd Skarbowy podał, że dokumenty te zostały złożone przez oskarżonego C. R. (później przyjął nazwisko N.) lub A. K. (później przyjęła

nazwisko G.). Prokuratura powołała biegłego z dziedziny porównania pisma ręcznego, by potwierdzić że zostały podrobione podpisy M. R..

Dowód:

- zawiadomienie o przestępstwie (k.1),
- zeznania podatkowe i inne dokumenty (k.2-15).

Biegły po analizie dostarczonego mu materiału dowodowego i porównawczego, stwierdził, że:

- nie można wskazać ani wykluczyć wykonawcy dowodowych podpisów na zeznaniu PIT-36 za rok 2011, ani pełnomocnictwie z dnia 30 kwietnia 2013 r.,
- podpisy (...) w miejscu przeznaczonym do podpisu przez M. R. zostały prawdopodobnie nakreślone przez oskarżonego,
- podpisy te prawdopodobnie nie zostały nakreślone przez M. R.,
- nie ma możliwości przeprowadzenia badań graficzno-porównawczych w stosunku do A. G. (poprzednio K.). Dokumenty te w Urzędzie Skarbowym mógł złożyć oskarżony, mogła to uczynić również A. G. (poprzednio K.).

Dowód:

- opinia biegłego (k.111-130),
- zeznania A. G. (k. 35v,194-195).

Przy tak ustalonym stanie faktycznym oskarżyciel publiczny wniósł akt oskarżenia zarzucając oskarżonemu to, że w nieustalonym miejscu i czasie, nie później niż w dniu 28 maja 2013 r. podrobił podpisy matki M. R. na zeznaniu PIT-36 za rok 2011, pełnomocnictwie z dnia 30 kwietnia 2013 r. oraz przedłożył te dokumenty w Urzędzie Skarbowym. Czyn ten zakwalifikowano jako przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

Oskarżony podczas postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k.151). Podczas rozprawy również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k.194).

Należy zwrócić uwagę, że oskarżony nie musi udowodnić swej niewinności, to oskarżyciel publiczny musi udowodnić winę oskarżonego, i to przy pomocy dowodów nie budzących żadnych wątpliwości. Tymczasem oskarżyciel nie przedstawił takich dowodów. Oświadczenie procesowe oskarżonego zasługuje zatem na wiarę, gdyż nie przedstawiono wiarygodnych dowodów podważających prawdziwość twierdzenia oskarżonego, że nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.

M. R. odmówiła złożenia zeznań zarówno w postępowaniu przygotowawczym (k.33v), jak i podczas rozprawy (k.194).

A. G. (poprzednio K.) odmówiła złożenia zeznań w toku postępowania przygotowawczego (k.35v), złożyła zeznania przed Sądem (k.194). Zeznała, iż pracowała w firmie oskarżonego, matka oskarżonego prowadziła działalność gospodarczą, oskarżony pomagał jej. Nie pamiętała, żeby nosiła dokumenty do Urzędu Skarbowego, nie wykluczyła takiej możliwości.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w treści opinii biegłego (k.111-130).

Opinia biegłego z dziedziny pisma ręcznego (k. 111-130) jest pełna i jasna, biegły przedstawił sposób jej sporządzenia i zastosowane metody badawcze, strony jej nie kwestionowały. Opinia ta stała się zatem podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Zgromadzony materiał dowodowy, w postaci dokumentów wymienionych na k. 195 został sporządzony obiektywnie, przez powołane do tego osoby, poszczególne dokumenty nie nasuwają wątpliwości, co do ich autentyczności i nie były kwestionowane przez strony. Wobec powyższego dokumenty te zostały uznane za podstawę ustaleń faktycznych.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość, poszczególne wiarygodne dowody uzupełniają się i potwierdzają. Na ich podstawie nie można przyjąć, że oskarżony popełnił zarzucany mu czyn.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżyciel publiczny zarzucił oskarżonemu, że w nieustalonym miejscu i czasie, nie później niż dni 28 maja 2013 r. podrobił podpisy matki M. R. na zeznaniu PIT-36 za rok 2011, pełnomocnictwie z dnia 30 kwietnia 2013 r. oraz przedłożył te dokumenty w Urzędzie Skarbowym. Czyn ten ma stanowić przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 270 § 1 k.k. karze grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 podlega ten, kto w celu użycia za autentyczny podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu używa jako autentycznego. Dokument określony jest w art. 115 § 14 k.k. i jest to każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym związane jest określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Niewątpliwie zeznanie podatkowe i pełnomocnictwo są dokumentami w powyższym znaczeniu.

Podrobieniem dokumentu jest nadanie mu treści sprzecznej z wolą wystawcy, m.in. poprzez podpisanie go zamiast wystawcy. Gdyby oskarżyciel zdołał udowodnić, że to oskarżony podrobił podpisy M. R. na ww. dokumentach należałoby uznać, że dopuścił się popełnienia występku określonego w art. 270 § 1 k.k. Jednak udowodnienie tych okoliczności nie jest możliwe przy pomocy ujawnionych w toku rozprawy dowodów. M. R. skorzystała z uprawnienia do odmowy złożenia zeznań (k.194), a oskarżony skorzystał z możliwości odmowy złożenia wyjaśnień (k.151,194). Jasna i pełna opinia biegłego z dziedziny porównania pisma ręcznego (k.111-130) nie potwierdza popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu w sposób jednoznaczny. Biegły stwierdził, że było jedynie prawdopodobnym, iż oskarżony podpisał ww. dokumenty za matkę, ale brak odpowiedniego materiału porównawczego uniemożliwia wydanie kategoriycznej opinii.

Uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu byłoby możliwe tylko wówczas, gdyby oskarżyciel publiczny przedstawił wiarygodne dowody winy. Dowody te musiały być jednoznaczne i wykluczać wszystkie inne wersje zdarzeń. Przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 5 § 2 k.p.k. nie dające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

Zgodnie zatem z treścią art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. należy uniewinnić oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W sprawie zabezpieczono dokumenty, które prawdopodobnie zostały sfalszowane, stąd wydanie im komukolwiek byłoby niezasadne i mogłoby prowadzić do wszczęcia kolejnego postępowania karnego, jeśli ktoś by się nimi ponownie posłużył. Stąd, na podstawie przepisu powołanego w punkcie II wyroku, orzeczono ich przepadek na rzecz Skarbu Państwa.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z przepisem powołanym w punkcie III wyroku.